

sua, quae ipsarum et in Deum Deique Ecclesiam pietas mi-
matas animare, magis scilicet nostra dignitate, quam
divino consensu obtinemus, nos impellit, inquit, tanquam so-
lutionem imperatoris, supremi, inter Politicos Magistra-
tus capiti et Ecclesiae adtracto circumdabit, sed more magis
viri quam maxime pertinet, omni cura et sollicitudine et cura pro-
spicere, ne quid regis Christiana detrimenti ab electione capi-
tis et Ecclesiae pericorari, quibus eligendi iam est dissensionem
capiat. Quamobrem Patres Vros, sed magis singulari benevo-
lentia ferventer hortamur, ut quantum pro officio nostro
calare possumus ac debemus, unice ab eis requiramus ac posu-
erimus, ut pro antiquo suo perpetuoque in re Christianorum
publica conservanda, studium eodem Ecclesiae gubernaculis eli-
gere ac praeficere Pontificem onerentur, qui divini nu-
minis gloria imprimis sibi proposita, quae ad Reperi-
endis tranquillam prosperamque, carsum in his rebus
praesentium procellis servandis, quaeque ad Christianorum
Principum, populorumque animos sanctissimis concen-
dia vinculis colligandos, opportuna sint, sapientia, con-
silio, aequitate, religiose diligenter curet et exequatur.
Id si inquam alias necessarium aut optandum fuit, hoc
profecto nostro tempore in tota huiusmodi orbis terrarum
motu, cum tam auctoritate ipsius inter eos, quos esse consue-
tissimos deceret, contentiones exardescant, optandum est
quam maxime. Quae omnia quoniam obsequio ac sincere priva-
tis affectionibus plane sepositis, Patres Vros. Rev. max. considera-
tura, et quod universis ab ipsis Christi populus expectat pro-
stitura sunt, nequaquam dubitantes, optatissimum latissimumque
de felici electionis successu nuntium propediem expectamus.
Deus interim immortalis Patres Vros. Quis suis spiritibus
adjuvet, et in omnem aeternitatem coelestis suae gratiae be-
neficios imperet. Dat. Praga. 7. sept. 1690.

Oratori Romano mittuntur literae
gratulatoriae pro sanctitate
sua et Collegio Cardinalium.

Non fuisse missa haec litera, quod Nuncius de morte Pon-
tificis Urbani VII. super venerit.
Rudolphus. p.

Nobilis accepimus literas tuas ante auri Pontificiae
lectionem, et post datas ex quibus diligentiam tuam et bu-
ram abige, sedulo adhibitam, imprimis vero ut de felici
electione quam citissimum letum nobis nuntium mitte-
res benignè libenterque perspeximus. Consecutus itaque

208
et quod merito sperasti gratiam nostram auctoritatem, quod
omnium principum gratia nos nuncio recrearet, quod op-
portune, qua ad gratiam hanc non Pontificis initium per-
tinerent exequi fueris. Gratulamur jam ipsi S. V. Alex-
dis additis, uti ab eorum exempla videbis quas propterea
mone ita subsequeris, ut nos maximo affectu, quippe gaudio ex
electione ipsius sibi firmiter persuadat, utq; benevolentiam
pristinam, qua nos nostramq; meliorem domum et S. imperij an-
te hac persecutus princeps continet, et pro auctoritate dignitate
et facultate augeat, ut vero plenam filii fidem et presentem et
futuram occasionem, habere te integro persimul. Ideo por-
ro subsidia pecuniaria, qua arges, quod ad meliorem iuramentum, ut de
nigunum brevi responsum accipias, appropinquat quod fieri potest
composuias. interim pergas, uti coepisti officium facere quod in
maioris tibi gratia nostra cumulum auctat. Datum Pragae.
25. sept. 1590.

Summo Pontifici Urbano VII.
gratulationis
Rudolphus. p.

163)

Beatissime Pater; magna sane quam communi nobis
Pontificis Max: Xpi quidam conceperamus sollicitudine con-
si gaudio profusissime in credibili, cum S. V. divinis
illis virtutibus, adeoq; apostolica illa sapientia et arde-
ntissimo inter Christianum studio, quarum omnia illi
tria jam ante specimina, praeclarissimaq; bene merita
documenta exhibent, praeditam hoc tali nostro tempo-
re, summi Dei munere in Christi Domini nostri via,
viam electum ac declaratum esse cognovimus. Quam,
obrem omnino nulla nobis interposita mora faciendum dux-
imus, ut S. V. pro eo tanto gaudio prae, filiali et con-
stanti nostra in summos Pontifices observantia, et qui-
dem pro singulari ex qua S. V. suam cum amore benevo-
lentiam, ante hac cum in aliis, ipsa dignitatum ordi-
nis et gratia animi affectu his literis et per oratores nostrae
ordinarium, donec peculiarem ac plenam huius officii au-
sa legationem destinemus, breviter gratularemur; Cum et
prout ad S. V. orator iste vobis affertur et
integritas ipsi iam ante perspecta est, veniet mentem
nostram pluribus exponet, benigne ipsam accipi plenamq; si
de nos tantum in presenti, sed in posterum etiam potius,
cumq; nostris nomine veniet, audiri optamus cupimusq;
ut vero S. V. nos una cum S. imperio, eas quibus
maius divino conceitu concedita nobis sunt, requiramus.